

(En Stemme: Høiere!) Ja, jeg skal vist nok kunne tale høit nok, og jeg skal ogsaa med Glæde bestræbe mig for at gjøre det. Jeg ønsker kun at udtale nogle faa Ord, som for det Første gaae ud paa, at jeg vil stemme for Adressen, ligesom jeg har stemt for det Forslag, der blev vedtaget igaar. Jeg vil stemme for Adressen, fordi jeg — jeg gientager, hvad jeg udtalte iforgaars — har den Tillid til Ministeriet, at det vil arbeide paa, at de Forandringer, som vi Alle ønske, maae føres igjennem. Og dernæst maa jeg tillade mig at udtale med Hensyn til et Par Uttringer, som fremkom imod mig igaar...

Formanden: Jeg troer ikke, at det vilde være ønskeligt at komme ind herpaa.

Gram: Ja, ikke ønskeligt, men det er ganske personligt...

Formanden: Jeg troede, at, naar jeg sagde, at det ikke vilde være ønskeligt, vilde dette være tilstrækkeligt for den ærede Rigsdagsmand; men nu maa jeg altsaa sige, at det er ikke tilladt.

Gram: Ja, saa skal jeg tie stille.

Balle: Jeg vil benytte mig af den Leilighed, som endnu er givet paa denne Rigsdagsdag, da Grundlovsbestemmelsen endnu ikke er stadfæstet af Hans Majestæt Kongen, til at imødegaae en Uttring af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), der atter idag kom tilbage paa at vise, at det nuværende foreløbige Rigsraad er en afgjort Hindring for de Forandringer i Forsatningen, som en Deel af Medlemmerne i denne Sal meget havde ønsket. Jeg har eengang benægtet dette og skal benægte det igjen idag. Naar man seer hen til den Stilling, hvori dette foreløbige Rigsraad, disse 20 af Kongen valgte Medlemmer, staae i Landet, saa er der ingen Tvivl om, at disse Mænd ere rede til at sætte deres personlige Meninger og Ønsker tilside for det, de maatte finde at være tjenligt for Landet, ikke blot tjenligt for deres egne Samfundsclasser, men for Fædrelandet i det

Hele; og navnlig veed jeg, at der hos disse Mænd lever en Følelse af, hvad man skylder den danske Stat og den danske Statsret, en Følelse, som maaskee ikke, idetmindste ikke i den Grad, gaaer igjennem det Udskift, som nu er os forelagt.

Der er fældet en haard Dom, og den er fældet af et af de ærede Medlemmer af dette Ministerium, over det sidst afgaaede Ministerium. Jeg veed, at jeg staaer ene i denne Sal, naar jeg erklærer, at med alle de Feil, hiint Ministerium kunde have ligeoverfor denne Forsamling, ligeoverfor det parlamentariske Liv i det Hele taget, veed jeg, at det skal komme til at staae i Historien som et Ministerium, den danske Stat skylder Meget, og jeg vil benytte Leiligheden, da denne Forsamling ikke endnu har mistet sine Rettigheder som Rigsforsamling, som Forsamling for det fælles Monarchi, til at bevidne det min Tak.

Oppermann: Jeg maa beklage, at der imellem den Talers Foredrag, som jeg nærmest vilde replicere, og mit Svar er kommet en aldeles fremmed Tale ind. Jeg vil derfor springe den sidste Talers Uttringer over og holde mig til Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen). Det forekommer mig, at han ikke har opfattet Situationen med Hensyn til Adressen aldeles rigtigt. Adressen er en Henvendelse fra Thinget til Hans Majestæt Kongen. Den ærede Rigsdagsmand yttrede, at det forekom ham, at en saadan Henvendelse var overflødig, da de sidste Dages Forhandlinger tilstrækkeligt viste, hvorledes Stemningen her i Thinget i det Hele og i Enkelthederne var med Hensyn til Fællesforfatningen. Det er ganske sandt, at Forhandlingerne viste dette; men grundlovs-mæssigt troer jeg ikke, at vi ere sikkre paa, at Hans Majestæt kommer til anden Kundskab om Stemningen her i Thinget end den, han kan udlede af, at Thinget har givet sit Samtykke til Grundlovsbestemmelsens Ikrafttræden. Jeg finder det derfor ganske naturligt, at ethvert Medlem af Thinget, som ønsker at forvise sig om, at Hans Majestæt faaer Kundskab om denne Stemning i Thinget, der vel ogsaa i det Hele svarer til Stemningen i Folket, kan og, jeg